

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/167/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113228701
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1113228701.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu: G. U., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom D.A. X, R., zastúpený Mgr. Ivetou Vajdovou, advokátkou, Nám. M. Benku 12, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu škody takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.
Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.8.2013 domáhal proti žalovanej náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca oprel svoj nárok na náhradu škody o nezákonné uznesenie Okresného súdu Bratislava V o vzatí do väzby - sp. zn. OTP/174/2008 zo dňa 21.3.2008, vykonanie trestu v rozsahu takmer 7 mesiacov na základe trestného rozkazu sp. zn. 1 T/133/2008 zo dňa 9.9.2009 v súvislosti so skutočnosťou, že uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Nt/2/2011 zo dňa 17.2.2011 bola povolená obnova konania a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/133/2008 zo dňa 19.12.2011 bol žalobca v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3T0/11/2012 zo dňa 20.3.2012 právoplatne spod obžaloby oslobodený. Okrem citovaných rozhodnutí žalobca uplatnil právo na náhradu škody v súvislosti s uznesením o zaistení veci a nevydanie časti odňatých vecí, neskoré vydanie odňatých vecí a súvisiacej škody vzniknutej v súvislosti s jeho väzbou a odsúdením. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, za psychickú traumu, ktorú utrpel väzením a rozpadom rodiny, opovrhovaním okolia, ale aj následnou zhoršenou možnosťou uplatnenia v spoločenskom živote. Žalobca si uplatnil náhradu škody na majetku vo výške 437.211,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p. a. od 3. 5. 2012 do zaplatenia, náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 15 814,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p. a. od 3. 5. 2012 do zaplatenia, náhradu ušlého zárobku vo výške 247.482,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p. a. od 3. 5. 2012 do zaplatenia a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 200.000,- eur s úrokom z omeškania 9,5 % p. a. od 3.5.2012 do zaplatenia.

Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na skutočnosť, že žalobca ani pri jednom uplatnenom nároku neuviedol konkrétny titul, v súvislosti s ktorým si ho uplatňuje. Žalobca vo svojom žalobnom návrhu (i predtým v štádiu predbežného prerokovania) vcelku neprehľadne spomína hneď niekoľko zásahov, v súvislosti s ktorými mu mala vzniknúť škoda. V prípade uplatnenia si práva na náhradu škody na súde (resp. už pri uplatnení práva na príslušnom orgáne v rámci predbežného prerokovania) je nevyhnutné označiť konkrétny titul uplatneného nároku. Táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Ak má prebehnúť súdne konanie o uplatnenej náhrade škody, je nevyhnutné, aby žalobca v prvom rade pri každej jednej položke uviedol, v príčinnej súvislosti s ktorým zásahom (rozhodnutím, postupom) ktorého orgánu štátu mu vznikla

konkrétne ujma (majetková či nemajetková). Bremeno tvrdenia nemôže byť v sporovom konaní (akým konanie o náhrade škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nepochybne je) nahradené akýmkoľvek postupom či úkonom súdu alebo druhého účastníka. Postupom, pri ktorom žalobca označil viacero titulov, pri čom ani pri jednom nešpecifikoval, aká škoda mu v súvislosti s ním vznikla, žalobca de facto neprípustným spôsobom prenáša bremeno tvrdenia na súd.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov G. U., N. G., C. T., G. T., F.Š. D., R. Š., A. D., obsahom listinných dôkazov: uznesením Okresného súdu Bratislava V o vzatí do väzby - sp.zn OTP/174/2008 zo dňa 21.3.2008, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1 T/133/2008 zo dňa 9.9.2009, uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Nt/2/2011 zo dňa 17.2.2011, ktorým bola povolená obnova konania, rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1 T/133/2008 zo dňa 19.12.2011, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn.3T0/11/2012 zo dňa 20.3.2012, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.10.2012, doplnením žiadosti o predbežné prerokovanie zo dňa 13.12.2012, oznámením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 6.5.2013, obsahom spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/133/2008, obsahom spisu okresného súdu v Pezinku sp, zn. 4 C 1047/2008 a sp. zn. 6C 27/2008 a ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca bol uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OTP 174/2008 zo dňa 19.3.2008 vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona 301/2005 Z. z. (Trestný poriadok v znení neskorších predpisov). Vo väzbe bol žalobca od 19. 3. 2008 do 17.9. 2008. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 133/2008 zo dňa 9.9.2008 bol žalobca uznaný vinným a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 5 rokov. Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Nt 2/2011 zo dňa 17. 2. 2011 bola povolená obnova konania, následne rozsudkom OS Bratislava V sp. zn. 1T 133/2008 zo dňa 19.12. 2011 v spojení s uznesením KS v Bratislave sp. zn. 3T0 11/2012 bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby. Ešte v priebehu trestného konania uznesením OP Bratislava V sp. zn. 2Pv 220/08 zo dňa 23. 4. 2008 bol zaistený nehnuteľný majetok žalobcu (nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedeného správou katastra E., okres E., obec G., katastrálne územie G.) a uznesením OP Bratislava V sp. zn. 2Pv 220/08 zo dňa 20. 5. 2008 hnuťelný majetok žalobcu .

Žalobca na pojednávaní pred súdom konanom dňa 19.6.2014 vzal podanú žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 431.520 euro späť, v tejto časti žiadal konanie zastaviť a zároveň opravil chybu vpísaní a to tak, že úrok z omeškania požaduje žalobca od 7.5.2013 až do zaplatenia, žiadal, aby súd pripustil zmenu žalobného petitu. Súd uznesením zo dňa 1.7.2014 č.k. 9 C 167/2013-121 konanie v časti o zaplatenia náhrady škody v sume 431.520 eur zastavil a zároveň pripustil zmenu žaloby tak, že petit žaloby znie nasledovne:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalovanému sumu vo výške 5.691,- euro z titulu z náhrady škody na majetku spolu s úrokom z omeškania 9,5 % p.a. od 7.5.2013 až do zaplatenia, sumu vo výške 15.814,- euro ako náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia spolu s úrokom z omeškania 9,5 % p.a. od 7.5.2013 až do zaplatenia, sumu vo výške 247.482,19 euro ako náhradu ušlého zárobku spolu s úrokom z omeškania 9,5 % p.a. od 7.5.2013 až do zaplatenia, sumu vo výške 200.000 euro ako náhradu nemajetkovej ujmy spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. od 7.5.2013 až do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku ako aj trovy konania a právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

e) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

f) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

g) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

h) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(2) Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

V danom prípade nebolo sporné, že orgánom, ktorý koná za žalovanú je v zmysle § 4 ods. 1 písm. a/ Zák. č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo spravodlivosti SR.

Súd zisťoval v konaní existenciu objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi štátu podľa zákona č.514/2003 Z. z. ktorej existencia predpokladá súčasné splnenie troch podmienok a to 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy vzniknutej na osobnostných právach poškodeného

2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu

3/ príčinnú súvislosť medzi škodou/nemajetkovou ujmu/a nezákonným rozhodnutím alebo nepravým úradným postupom.

Prvým žalobcom označeným titulom uplatnených nárokov je uznesenie o vznesení obvinenia ako nezákonné rozhodnutie (pri extenzívnom výklade) v zmysle § 5 a 6 zák. č. 514/2003 Z. z. a to v súvislosti so skutočnosťou, že žalobca bol právoplatne spod obžaloby oslobodený. Aj keď žalobca uznesenie o

vznesení obvinenia nešpecifikoval, možno predpokladať, že ide o uznesenie OR PZ Bratislave V ČVS: ORP-312/2-OVK-B5-2008 zo dňa 20. 3. 2008, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie zo zločinu poškodzovania cudzej veci. Ešte pred vznesením obvinenia dňa 19. 3. 2008 o 9:00 hod. bol žalobca v zmysle § 17 zákona č. 171/1993 z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len "zák. č. 171/1993 z. z.") vyzvaný, aby podal informácie, ktoré môžu prispieť k objasneniu skutočností dôležitých na objasnenie trestného činu. Už dňa 18. 3. 2008 uznesením ČVS: ORP-312/2-OVK-B5-2008 (v trestnom spise OS Bratislava V sp. zn. 1T 133/08 na ČL 6) bolo totiž začaté trestné stíhanie vo veci v súvislosti s požiarom v esprese G. v noci zo 17. 3. 2008 na 18. 3. 2008. Pri podaní informácie dňa 19. 3. 2008 žalobca do zápisnice, ktorá sa v trestnom spise OS Bratislava v sp. zn. 1T 133/08 nachádza na ČL 284, okrem iného uviedol; Ja som odišiel smerom do Bratislavy, mohlo byť asi 23.00 h., pri čom z domu som zobral umelohmotnú hadicu aj s lievikom, akumulátorovú vŕtačku a umelohmotný kanister asi so štyrmi litrami benzínu. Nebol som rozhodnutý či mám ten bar zapáliť, alebo nie, ale bol som zúfalý a nevedel som čo mám robiť Ako som prišiel do Bratislavy zatelefonoval som ... svojmu známemu G. C. ..., ktorému som porozprával o svojich problémoch s manželkou.... Následne sme sa stretli pri pumpe Slovnaft v Podunajských Biskupiciach, kde som G. povedal, že bar resp. feľácke doupe, ktoré mi zničilo život, chcem podpáliť a opýtal som sa ho, ako by sme to urobili.... S druhým vrtákom sa nám podarilo prevŕtať do vnútra baru... Cez vyvŕtanú dieru som strčil dovnútra hadicu a G. cez lievik na konci hadice nalieval z kanistra benzín. Po naliatí benzínu som tento zapálil a s G. som odišiel preč..." Okrem citovaných pasáží žalobca uviedol i množstvo podrobností ohľadom podpálenia espressa G.. Po tomto priznaní k spáchaniu trestného činu bolo žalobcovi dňa 20. 3. 2008 vznesené obvinenie, keďže ním tvrdené skutočnosti potvrdzovali i výsluchy iných svedkov a poškodených (napr. poškodeného T. a poškodenej manželky žalobcu G. U.). Práve v súvislosti s vyššie uvedeným priznaním zo spáchania trestného činu, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie uznesením ČVS: ORP-312/2-OVK-B5-2008 zo dňa 18.3.2008, si žalobca následné vznesenie obvinenia zavinil sám. Z vyššie uvedených záverov vyplýva, že žalobca nemá právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, začatím a vedením trestného stíhania, a to z dôvodu, že nepravdivým priznaním k spáchaniu skutku si vznesenie obvinenia a trestné stíhanie sám zavinil.

Druhým uplatneným titulom je odsúdenie trestným rozkazom OS Bratislava V sp. zn. 1T 133/2008 zo dňa 9.9. 2008. V tejto súvislosti prichádzajú dve možnosti právneho posúdenia takto formulovaného nároku: 1/ rozhodnutie o treste v zmysle § 8 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. a to v súvislosti so skutočnosťou, že v ďalšom konaní bol žalobca právoplatne spod obžaloby oslobodený, 2/ nezákonné rozhodnutie podľa § 5 a 6 zák. č. 514/2003 Z. z., keďže trestný rozkaz bol napokon na základe obnovy konania zrušený a žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Podľa § 8 ods. i písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočností nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný. Pri aplikácii § 8 ods. i písm. b) zák. č. 514/2003 Z. z. žalobca nemá právo na náhradu škody z dvoch dôvodov, a síce v prvom rade na žalobcovi nebol trest odňatia slobody vykonaný, v druhom rade k včasnému odhaleniu neznámej skutočností došlo najmenej čiastočne vinou žalobcu. Trestným rozkazom sp. zn. 1T 133/08 zo dňa 9. 9. 2008 (právoplatný dňa 25. 9. 2008) bol žalobca uznaný vinným, žalobcovi bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ale výkon uloženého trestu mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov. Keďže výkon trestu odňatia slobody bol podmienienečne odložený, samotný trest odňatia slobody nebol na žalobcovi vykonaný. Čo sa týka odhalenia skutočností, pre ktoré bola napokon povolená obnova konania uznesením OS Bratislava V sp. zn. 2Nt/2/2011 zo dňa 17. 2. 2011 (v spise os Bratislava V sp. zn. 1T 133/08 na ČL 591), k ich včasnému neodhaleniu nepochybne došlo prinajmenšom čiastočne i vinou žalobcu ako obvineného. Až v návrhu na obnovu konania zo dňa 7.1. 2011, ktorý bol OS Bratislava V doručený dňa 7.1. 2011 (v spise OS Bratislava V sp. zn. 1T 133/08 na ČL 581), uviedol skutočnosti svedčiace o vlastnej nevine, t. j. popísal podľa vlastných tvrdení pravdivo priebeh skutočností tak, ako sa udiali v noci zo 17. 3. 2008 na 18. 3. 2008. Tento pravdivý priebeh skutočností prvýkrát uviedol až v návrhu na obnovu konania zo dňa 7. 1. 2011. Pred právoplatným odsúdením trestným rozkazom zo dňa 9. 9. 2008 takýto priebeh skutočností neuviedol ani raz. Práve týmto postupom sám žalobca rozhodujúcou mierou prispel k tomu, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočností významnej pre trestné konanie nedošlo a že pravdivý priebeh skutočností uviedol až po právoplatnom odsúdení trestným rozkazom v návrhu na obnovu konania dňa 7.1.2011. z vyššie uvedených dôvodov žalobca nemá právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste (trestným rozkazom sp. zn. 1T 133/2008 zo dňa 9. 9. 2008). Ani pri aplikácii § 5 a 6 zák. č. 514/2003 Z. z. a posúdení trestného rozkazu ako nezákonného rozhodnutia,

ktoré bolo zrušené uznesením OS Bratislava V sp. zn. 2Nt/2/2011 zo dňa 17. 2. 2011, žalobca nemá právo na náhradu škody, keďže nie sú splnené podmienky ustanovené zák. č. 514/2003 Z. z. V tomto prípade nie je splnená podmienky podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., t. j. žalobca proti trestnému rozkazu OS Bratislava V sp. zn. 1T 133/2008 zo dňa 9. 9. 2008 nepodal riadny opravný prostriedok a neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by spôsobovali nevyžadovanie splnenia tejto podmienky. Žalobca sa pri úkonoch predchádzajúcich vzneseniu obvinenia (pri podaní vysvetlenia podľa § 17 zák. č. 171/1993 Z. z.) k spáchaniu trestného činu priznal. Po vznesení obvinenia v trestnom konaní odmietol vypovedať, následne bol odsúdený trestným rozkazom, proti ktorému nepodal odpor, a až v návrhu na obnovu konania po prvýkrát popísal priebeh skutkových okolností, z ktorého vyplývalo, že trestný čin nespáchal. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca nemá právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (trestným rozkazom sp. zn. 1T 133/2008 zo dňa 9. 9. 2008).

Tretím uplatneným titulom je uznesenie OS Bratislava V sp. zn. OTP 174/2008 zo dňa 21. 3. 2008 o vzatí žalobcu do väzby ako rozhodnutie o väzbe v zmysle § 8 ods. 5 zák. č. 514/2003 Z. z. a to v súvislosti so skutočnosťou, že žalobca bol vzatý do väzby a následne spod obžaloby oslobodený. Pre vznik práva na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe sa okrem splnenia pozitívnych podmienok podľa § 8 ods. 5 zák. č. 514/2003 Z. z. vyžaduje i nesplnenie žiadnej z negatívnych podmienok podľa § 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z. V tomto prípade je splnená negatívna podmienka podľa § 8 ods. 6 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z., preto žalobca nemá ani právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zaviniť sama. Prokurátor v tomto prípade podal návrh na vzatie do väzby a súd vzal žalobcu do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok keďže žalobca bol zo spáchania trestného činu usvedčovaný viacerými dôkazmi. Okrem toho dôvody podľa prokurátora i súdu zakladalo i nebezpečenstvo z vykonania ďalších útokov proti manželke G. U.. Teda v tomto prípade je možné za konanie, ktorým si žalobca zaviniť vzatie do väzby, označiť jednak priznanie sa k spáchaniu skutku pri úkonoch uskutočňovaných pred vznesením obvinenia, ako i konanie žalobcu smerujúce voči manželke G. U. vzbudzujúce odôvodnené predpoklady z vykonania ďalších úkonov voči nej. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca nemá ani právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe (uznesením OS Bratislava V sp. Zn. OTp 174/2008).

Štvrtý titul uplatneného nároku žalobca označil ako uznesenia Okresného prokurátora Bratislava V sp. zn. 2Pv 220/2008 o zaistení huteľných a nehnuteľných vecí žalobcu, resp. postup orgánov verejnej moci pri vrátení zaistených vecí, resp. pri odňatí a nevrátení vecí.

Prvým uplatneným nárokom je právo na náhradu škody na majetku vo výške 431.520,- €, predstavujúcej hodnotu nehnuteľnosti, o ktorú sa mal zmenšiť majetok žalobcu. Tento nárok vzal žalobca na pojednávaní pred súdom konanom dňa 19.6.2014 späť, v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Súd uznesením zo dňa 1.7.2014 č.k. 9 C 167/2013-121 konanie v časti o zaplatenia náhrady škody v sume 431.520 eur zastavil.

Druhým čiastkovým uplatneným nárokom je náhrada škody na majetku vo výške 4.315,- € spočívajúca v znížení hodnoty motocykla Honda (z 300.000,- Sk na 5.643,- €) V prvom rade je možné i tento nárok označiť za absolútne nepreukázaný. Ani pôvodná hodnota motocykla (300.000,- Sk), ani znížená hodnota (5.643,- €) nie sú žiadnym spôsobom preukázané. Žalobca k žalobe síce priložil kúpnu zmluvu, ktorej predmetom je kúpa motocykla, ako predávajúci je ale v zmluve označená osoba G. U. (r. č. XXXXXX/XXXX), navyše zmluva nie je podpísaná kupujúcim, nepreukazuje ani len kúpu motocykla za kúpnu cenu v nej uvedenú. Aj keby túto skutočnosť predložená fotokópia zmluvy bola spôsobilá preukázať, nepreukazuje skutočnú hodnotu motocykla v období jej podpisu predávajúcim (6. 10. 2009), ktorá nemusela byť zhodná s kúpnu cenou. V druhom rade prirodzené zníženie hodnoty motocykla nie je možné považovať za škodu, ktorá mala vzniknúť pri výkone verejnej moci ako následok akéhokoľvek nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že žalobca túto škodu formuluje ako skutočnú škodu, zmenšenie hodnoty motocykla v dôsledku plynutia času, počas ktorého síce nemohol motocykel používať, ale k zmenšeniu jeho hodnoty by došlo bez ohľadu na jeho zaistenie, resp. vrátenie v akejkoľvek lehote. Navyše je možné dospieť k záveru, že ak by nedošlo k zaisteniu motocykla ale k jeho užívaniu, jeho hodnota by klesla podstatnejšie. Už z tohto dôvodu je zrejmé, že nárok nemôže byť dôvodný. Navyše z fotokópie kúpnej zmluvy (podpísanej predávajúcim dňa 6. 10. 2009, t. j. menej ako dva mesiace po jeho vydaní) je okrem iného zrejmé, že motocykel bol riadne udržiavaný, je v dobrom stave a nemá žiadne vady (čl. IV zmluvy). Teda riadne udržiavaný bol i počas jeho zaistenia (a pred jeho vydaním žalobcovi) a v dôsledku zaistenia nedošlo k vzniku väd alebo k zhoršeniu stavu motocykla.

Poslednou položkou majetkovej škody spočívajúcej v skutočnom (reálnom) a nevrátených vecí v celkovej výške 1.376,- € (vrtačka Hilti E. XXX, príklepová vrtačka ELU R. XX, vrtačka C.-XXX). Žalobca

tvrdil, že tieto hnutelné veci mu boli odňaté pri domovej prehliadke dňa 20. 3. 2008 a neboli žalobcovi do dňa podania žaloby vrátené. Je nevyhnutné i pri tomto nároku uviesť, že žalobca nijako nepreukázal, že odňaté veci mali v čase vzniku škody skutočne hodnotu tvrdenú v žalobe. Tento nárok súd pre neunesenie dôkazného bremena ako nepreukázaný nebolo možné žalobcovi priznať.

Žalobca si podanou žalobou uplatnil aj nárok na náhradu škody spočívajúcej v uhradených trovách právneho zastúpenia v trestnom konaní (t. j. trovy obhajoby). Pod majetkovú škodu je možné zahrnúť i trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní (trovy ktoré predstavujú skutočnú škodu prejavujúcu sa v zmenšení majetku poškodeného o zaplatené trovy obhajoby. V tomto prípade si žalobca na základe vyššie uvedeného titulu uplatnil právo na náhradu škody vo výške 9.195,71 €, pričom časť vo výške 71.400,- Sk (2.370,05) mal zaplatiť C.. C., časť vo výške 55.000,- Sk (1.825,66 €) mal zaplatiť C.. K. a napokon časť vo výške 5.000,- € C.. G.. Z takto uplatneného nároku vyplýva tvrdenie žalobcu, že v priebehu trestného konania vystriedal postupne troch obhajcov .

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta podľa § 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov .

Z citovaných ustanovení teda možno dospieť k záveru, že náhrada škody zahŕňa i náhradu trov konania (v trestnom konaní i trov obhajoby), ale nie bez ďalšieho. V prvom rade i vznik škody spočívajúci v trovách konania predpokladá reálne zmenšenie majetku poškodeného, v konečnom dôsledku ide o náhradu skutočnej škody. V druhom rade i škoda spočívajúca v trovách konania musela vzniknúť v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o väzbe, resp. rozhodnutím o treste. Napokon tak súdna prax (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cz 41/90, uverejnené pod publikačným číslom 24/1992) ako i samotné znenie § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. ukladajú povinnosť dôsledne diferencovať, ako jednotlivé rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní a súdu podmienili úkony obhajoby a určiť rozsah tých úkonov, ktoré boli vyvolané nezákonnými rozhodnutiami.

Prvým čiastkovým nárokom sú teda trovy obhajoby vo výške 2.370,05 €, ktoré mali byť uhradené C.. C.. Úhradu týchto trov žalobca nepreukázal, t. j. nepreukázal zmenšenie majetku v súvislosti s ich úhradou, nepreukázal vznik škody. Žalobca k žalobe priložil fotokópiu jediného dokladu vzťahujúceho sa k advokátovi C.. C., ide konkrétne o nedatovaný výdavkový pokladničný doklad bez náležitostí účtovného dokladu podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov, podľa ktorého mal C.. C. uhradiť p. N. R. sumu vo výške 8.600,- (mena nie je uvedená). Už na základe toho možno označiť tento nárok za nedôvodný. Vo vzťahu k zastupovaniu žalobcu C.. C. žalobca priložil k žalobe i fotokópiu Faktúry č. XXX/XX - daňový doklad zo dňa 19. 5. 2008. Podľa nej klientom (odberateľom) poskytnutej služby je N. R., ktorá zároveň bola i povinná uhradiť fakturovanú sumu advokátovi C.. C.. Aj z toho je zrejmé, že , ani tento doklad nepreukazuje vznik akejkolvek škody na strane žalobcu. Žalobca nepriložil k žalobe žiadne vyúčtovanie, nikde v žalobnom návrhu neuvádza žiaden zoznam úkonov uskutočnených advokátom C.. C., teda nie je možné prijať záver ani o účelnosti vzniku trov v súvislosti s obhajobou žalobcu C.. C..

Druhým čiastkovým uplatneným nárokom sú trovy obhajoby vo výške 1.825,66 €, ktoré mali byť uhradené C.. K.. Aj v tomto prípade úhrada trov zo strany žalobcu na účet advokáta ostáva v rovine jeho tvrdení. Žalobca nepredložil ani nenavrhol žiaden dôkaz preukazujúci vznik škody v súvislosti s úhradou trov právneho zastupovania C.. K.. Vo vzťahu k obhajobe žalobcu C.. K. k žalobe bola predložená fotokópia vyúčtovania trov obhajoby. Čo sa týka fakturovaných úkonov v ňom uvedených , nebolo preukázané, že k účtovaným úkonom došlo. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že napriek tomu, že žalobca predložil vyčíslenie trov obhajoby v trestnom konaní v súvislosti s obhajobou C.. K., ani nárok na náhradu škody spočívajúcej v týchto trovách obhajoby vo výške 1.825,66 € nie je dôvodný.

Tretím čiastkovým uplatneným nárokom sú trovy obhajoby vo výške 5.000,- €, ktoré mali byť uhradené C.. G.. Vo vzťahu k tomuto nároku žalobca predložil fotokópiu príjmového pokladničného dokladu zo dňa 23.4. 2012, podľa ktorého mal uhradiť C.. G. sumu 5.000,- € z dôvodu právneho zastupovania. Samotná fotokópia príjmového pokladničného dokladu bez ďalšieho dostatočne nepreukazuje, že k úhrade uvedenej sumy zo strany žalobcu skutočne došlo a že táto úhrada akokoľvek súvisela s

predmetným trestným konaním. Keďže žalobca ani v prípade trov právneho zastúpenia advokátom C.. G. nepredložil žiadne vyúčtovanie (resp. zoznam úkonov právnej služby), dokonca z príjmového pokladničného dokladu, ktorý má preukazovať uskutočnenie úhrady, nevyplýva ani len priamy súvis právneho zastupovania s predmetným trestným konaním, ani tejto časti nároku nemožno priznať úspech. Z toho dôvodu súd aj nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 5.000,- € uhradených C.. G. ako nedôvodný a nepreukázaný zamietol.

Ďalším čiastkovým uplatneným nárokom je náhrada škody spočívajúcej v trovách vzniknutých v súvislosti s vydaním zaistenej veci a s právnym zastúpením pri uplatnení nároku na vydanie odňatých vecí na súde, a to vo výške 774,42 €. Je zrejmé, že sa malo jednať o trovy v súvislosti s vydaním zaistenej veci a trovy právneho zastúpenia v súvislosti s uplatnením nároku na vydanie odňatých vecí. Dôvodnosť tohto nároku žalobca preukazuje fotokópiou Faktúry odmeny a výdavkov za advokátske úkony - XXXX číslo XX/XX zo dňa 5. 12. 2009, ku ktorému priložil i zoznam fakturovaných úkonov a fotokópiu príjmového pokladničného dokladu zo dňa 5. 12. 2009. Z predložených dokladov je zrejmé, že suma 774,42 € v celom rozsahu predstavuje len trovy právneho zastúpenia. Ani vo vzťahu k tomuto nároku nie je zrejmý titul, v súvislosti s ktorým si ho žalobca uplatnil. Žalobca neuvádza, čo malo byť príčinou vzniku škody spočívajúcej v trovách právneho zastupovania v súvislosti s vydaním zaistenej veci (motocykla), aké rozhodnutie či postup orgánov verejnej moci. Za takéhoto stavu je úplne vylúčená možnosť posúdenia dôvodnosti tohto nároku, aplikácie akýchkoľvek ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. i prijatia záveru o jeho dôvodnosti. Súd tento nárok ako nedôvodný a nepreukázaný zamietol.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v súvislosti s právnym poradenstvom pri uplatňovaní náhrady škody poisťovňou ALIANZ, a. s. vo výške 3.035,37 € a spoločnosťou ANRAcar, s. r. o. vo výške 1.767,84 €. K týmto nárokom je nevyhnutné navyše uviesť, že žalobca v tejto časti vznik škody žiadnym spôsobom nepreukázal, dokonca ani len netvrdil, že by mu takto špecifikovaná škoda vznikla. Žalobca nepreukázal mi skutočnosť, že mu vznikli akékoľvek náklady spojené s obranou proti vyššie uvedeným spoločnostiam pri uplatňovaní náhrady škody z ich strany. Ak aj akékoľvek konania v tejto súvislosti prebiehali, na podklade právoplatného oslobodenia žalobcu spod obžaloby je zrejmé, že akékoľvek uplatňovanie si náhrady škody voči žalobcovi zo strany poisťovne ALIANZ, a. s. a zo strany spoločnosti ANRAcar, s. r. o. je nedôvodné. V prípadných súdnych konaniach začatých zo strany uvedených spoločností voči žalobcovi ako žalovanému, o náhradu škody, tieto nemôžu byť úspešné a z toho dôvodu prípadná náhrada trov musí byť priznaná žalobcovi. Teda ak takéto konania prebiehali (čo nie je preukázané) a žalobcovi v súvislosti s týmito konaniami vznikli akékoľvek trovy (čo nie je preukázané), žalobca v takých konaniach na podklade právoplatného oslobodenia spod obžaloby musí byť úspešný a na základe úspechu mu má byť priznané právo na náhradu prípadných trov takýchto konaní.

Okrem skutočnej škody si žalobca uplatnil i právo na náhradu ušlého zisku, ktorá sa skladá z dvoch položiek: 1/ ušlý zisk na oprave motorového vozidla VW Passat pri vzatí žalobcu do väzby vo výške 7.452,19 €, 2/ ušlý zisk na ďalšom zárobku za obdobie od 19. 3. 2008 do 15. 8. 2011 (t. j. za obdobie vo väzbe i za ďalšie obdobie nezamestnanosti a nemožnosti vykonávať podnikateľskú činnosť z dôvodu odsúdenia) vo výške 240.030,- €. Vo vzťahu k prvému uplatnenému nároku žalobca tvrdil, že v čase vzatia do väzby ako podnikateľ (živnostník) prevádzkujúci živnosť v oblasti opravy motorových vozidiel mal započatú opravu motorového vozidla, za ktorú poisťovňa vtom čase už uhradila zálohu vo výške 222.144,- Sk / 7.373,83 € (str. 6 žaloby). V súvislosti s týmito skutočnosťami bez označenia titulu uplatneného nároku tvrdil, že mu vznikla škoda v podobe ušlého zisku na oprave motorového vozidla pri vzatí do väzby vo výške 7.452,19 € (224.504,60 Sk). Zo skutočností prednesených žalobcom nie je možné ani len zistiť mechanizmus vzniku škody, nie je zrejmé, v čom má vznik škody spočívať, ako a kedy mala škoda vzniknúť. Možno sa len domnievať, že práve vo vzťahu k tomuto nároku žalobca priložil k žalobnému návrhu Predbežnú faktúru zo dňa 12. 2. , 2008, podľa ktorej z titulu opravy motorového vozidla VW Passat žalobca ako podnikateľ fakturoval odberateľovi k úhrade celkom sumu 411.050,- Sk. Opäť zrejme vo vzťahu k tomuto nároku žalobca priložil k žalobe i fotokópiu výpisu z účtu v banke (F. R., K.. E..) majiteľa G. U. - AN Servis, podľa ktorého dňa 21. 2. 2008 v prospech tohto účtu poukázala Komunálna poisťovňa, a. s. sumu v celkovej výške 190.000,- Sk. Ani predložené doklady žiadnym spôsobom nepribližujú ani neosvetľujú tento nárok žalobcu. Navyše údaje, ktoré fotokópie predložených listín majú preukazovať, sú v priamom rozpore so skutočnosťami ním tvrdenými v žalobnom návrhu. Tento nárok žalobcovi nie je možné priznať, keďže vôbec nie je zrejmý titul, v súvislosti s ktorým si ho uplatňuje, nie je zrejmé, ako mu mala vzniknúť škoda vo forme ušlého zisku, teda prečo sa jeho majetok pri predpokladanom chode vecí mal zväčšiť o sumu 7.452,19 €, prečo k tvrdenému zväčšeniu majetku nedošlo, čo preukazuje vznik ušlého zisku v tvrdennej sume, je zrejmé, že v tejto časti je žalobný návrh nezrozumiteľný. Druhá položka ušlého zisku celkovo v sume 240.030,- € má predstavovať ušlý

zisk z vykonávania podnikateľskej činnosti jednak za samotné obdobie väzby, ako i za ďalšie obdobie, v ktorom žalobca "nemal šancu nájsť si adekvátne zamestnanie, z toho dôvodu bol nútený prihlásiť sa na ÚPSVaR do evidencie nezamestnaných. Spôsob výpočtu žalobca formuloval tak, že pri výpočte ušlého zisku vychádzal z priemernej ceny za hodinu práce v autoservisoch (30,- €), kde za zdroj uviedol všeobecne internet, z 9 - hodinového denného pracovného času a z obdobia, počas ktorého bol vo väzbe a následne počas ktorého si nemohol nájsť prácu a bol zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, t. j. z obdobia od 19.3. 2008 do 15.8.2011. Takto formulovaný nárok nemôže byť v žiadnom prípade dôvodný. Predovšetkým aj keby žalobca akýmkoľvek relevantnými spôsobmi preukázal, že priemerná cena za hodinu práce v autoservisoch je 30,- € (čo jednoduchým odkazom na internet neobstojí), nie je možné prijať záver, že automaticky aj ušlý zisk každého podnikateľa prevádzkujúceho živnosť v oblasti opravy motorových vozidiel bude 30,- € za hodinu. V uvedenej sume bez pochybností musia byť zahrnuté i náklady (napr. materiálové, mzdové, režijné, náklady na technické a strojové vybavenie a pod.). Zo sumy 30,- € za hodinu skutočným ziskom môže byť reálna len nepatrná časť. Takto vypočítaný ušlý zisk je už z tohto dôvodu zjavne nereálny. Rovnako výsledkom voľnej úvahy a ničím nepodloženého teoretizovania je i predpoklad žalobcu, že by každý pracovný deň v období od 19. 3. 2008 do 15. 8. 2011 odpracoval 9 hodín a za každú takto odpracovanú hodinu by zarobil sumu rovnajúcu sa priemernej cene práce na hodinu v autoservisoch. Už z naznačených hľadísk je nárok žalobcu v tejto časti zjavne nedôvodný, ničím nepodložený a fiktívny. Bez reálneho základu je i uplatňovanie ušlého zisku žalobcu nielen za obdobie pobytu vo väzbe, ale i za obdobie, počas ktorého bol žalobca po prepustení z väzby zapísaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V tom čase žalobcovi nič nebránilo pokračovať vo vykonávaní živnosti a dosahovať zisk vo výške 30,- € na hodinu, pri 9 - hodinovom pracovnom čase, každý pracovný deň. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 23/2008 charakterizuje ušlý zisk ako stratu očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť bezpečne preukázané, že pri pravidelnom chode vecí by poškodený mohol očakávať zväčšenie majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku škodovej udalosti. Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránila škodová udalosť, teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. V tomto prípade žalobca ušlý zisk formuloval len ako nejaký fiktívny príjem, ktorý by teoreticky dosahoval priemerný prevádzkovateľ živnosti pri 9-hodinovom pracovnom čase v danom časovom období preto súd aj nárok na náhradu ušlého zisku považoval za nedôvodný.

Poslednou položkou uplatneného nároku je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 200.000,- €. I pri tomto nároku žalobca nejednoznačne uvádza, že nemajetková ujma, pri ktorej je nevyhnutné poskytnúť náhradu v peniazoch, mu mala byť spôsobená v dôsledku trestného stíhania, väzby a odsúdenia. Teda i pri tomto nároku nie je zřejmý titul, v súvislosti s ktorým si ho uplatňuje. Napriek uvedenej nezrozumiteľnosti je možné označiť nárok za neprimeraný a nedôvodný. Žalobca vznik nemajetkovej ujmy odôvodňuje psychickou traumou, ktorú utrpel väzením a rozpadom rodiny, opovrhovaním okolia, ako aj traumou zo škody na majetku. Vo vzťahu k akejkoľvek ujme spôsobenej väzením pobytom vo väzbe, je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že vzatie do väzby si žalobca zaviniel sám. Vo vzťahu k tvrdenému rozpadu rodiny je nevyhnutné uviesť, že príčinou toho nebolo trestné stíhanie žalobcu, jeho pobyt vo väzbe alebo odsúdenie. Návrh na rozvod manželstva podala na OS Pezinok vtedajšia manželka žalobcu dňa 8. 4 2008, teda ešte pred odsúdením žalobcu trestným rozkazom OS Bratislava V sp. zn. 1T 133/08 zo dňa 9. 9. 2008. Príčinou rozpadu rodiny už z týchto časových súvislostí nemohlo byť právoplatné odsúdenie žalobcu. Zo samotného návrhu manželky žalobcu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom jednoznačne vyplývajú dôvody podania tohto návrhu. V čl. II. Návrhu manželka žalobcu uvádza, že k prvej kríze v manželstve došlo už v roku 2003 po narodení prvého dieťaťa. Od marca 2003 do septembra 2003 dokonca "žalobca nežil zo svojou manželkou v spoločnej domácnosti. Manželka žalobcu v žalobe uviedla, že žalobca nezaujíma o dcéru zdôvodňoval vetou, že ho rodina "veľa stojí" a že "požíra jeho peniaze". I ďalší text článku II. Návrhu potvrdzuje pretrvávajúce nezhody v manželskom živote žalobcu. V texte samotného návrhu manželka na žiadnom mieste neodôvodňuje rozvrátenie vzťahov so žalobcom vznesením obvinenia či pobytom vo väzbe. K okolnostiam trestného stíhania sa vyjadruje len na str. 3 návrhu, kde uvádza: "Situácia sa vyhrtila po založení mojej firmy a to 24.1. 2007, kedy si zrejme začal uvedomovať, že sa onedlho od neho stanem finančne nezávislá, s čím sa nevedel zmieriť. Z jeho strany bol nátlak zosilnený otvorením espressa a to bolo 3. 3. 2008, kde dennodenne chodil za mnou do práce, verejne ma urážal pred hosťami a zamestnancami a vyvrcholilo to v noci zo 17. na 18.3.2008, kedy nám o 3.43 hod. podpálil espresso. Večer, ktorý mu predchádzal sa mi bol v bare vyhrážať osobnou likvidáciou a podpálením baru, čo nakoniec aj vykonal. Vtom čase sa v bare nachádzal kuchár môj spoločník z firmy G., E.. A.. O., ktorý vyhrážky počul a dozneli aj na polícii, kam nás museli policajti po mojej vyslovene

žiadosti odpovediť z dôvodu strachu o moju rodinu." Z citovanej pasáže vyplýva skutočná reťaz príčin a následkov. K podaniu návrhu na rozvod manželstva zo strany manželky žalobcu nedošlo z dôvodu trestného stíhania žalobcu a jeho pobytu vo väzbe, K vzneseniu obvinenia žalobcovi a k jeho vzatiu do väzby došlo z tých dôvodov ktoré manželka žalobcu uviedla i v návrhu na rozvod manželstva, a ktoré uviedla v oznámení o spáchaní priestupku na OR PZ Bratislava V dňa 17. 32008. Vo výsluchu G. U. pred tunajším súdom sa objavilo viacero nezrovnalostí. Tvrdila skutočnosti, ktoré sú v priamom rozpore s trestným spisom, pri výsluchu si nevedela spomenúť na viacero významných skutočností, napr. ani len na to, či niekedy na polícii uskutočnila oznámenie o spáchaní trestného činu alebo priestupku zo strany žalobcu. Z týchto dôvodov súd považuje svedkyňu za nedôveryhodnú a na jej výsluch neprihliadol. O nedôveryhodnosti svedkyne G. U. svedčia i jej výsluchy v priebehu trestného konania, keď v roku 2008 za páchatel'a trestného činu označovala žalobcu, tvrdila, že sa jej vyhrážal okrem iného i podpálením baru. V roku 2011 pri návrhu na povolenie obnovy konania už svoje predchádzajúce výpovede odvolala a vypovedala opačne. Poukázať je nevyhnutné i na skutočnosť, ktorá vyplynula z výsluchov svedkov, že v čase označovania žalobcu za páchatel'a trestného činu s ním nežila v spoločnej domácnosti, kým v čase popretia týchto výpovedí sním opätovne žila v spoločnej domácnosti. Z jej výsluchu vyplynulo, že i v čase výsluchu žije so žalobcom v spoločnej domácnosti, má teda priamy ekonomický záujem na výsledku tohto konania v prospech žalobcu.

Svedok N. G. pri výsluchu ozrejmil skutočné príčiny nedôvery vo vzťahu k žalobcovi. Uviedol, že rodinné vzťahy boli vyhrotené už pred trestným stíhaním žalobcu. Konflikty v manželstve žalobcu a zlé vzťahy žalobcu s rodinou potvrdil i svedok C. T. a svedkyňa G. T.. Z výpovede N. D. vyplynulo, že najmenej on nikdy nepochyboval o nevine žalobcu. Okrem toho uviedol, že okolie hľadelo na žalobcu ako na zločincu. Vo vzťahu k tomu je potrebné uviesť, že štát nemôže zodpovedať za nerešpektovanie prezumpcie neviny zo strany spoločnosti. Navyše pokiaľ sa na žalobcu hľadelo ako na zločincu, nemožno ignorovať skutočnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a proti trestnému rozkazu nepodal riadny opravný prostriedok. K tvrdeným a dokazovaným následkom tak významnou mierou prispel sám žalobca. Okrem uvedeného z výsluchu svedka tiež vyplynulo, že ten v čase začatia trestného stíhania a väzby buď nemal bližšie styky so žalobcom, alebo vypovedal vedome zavádzajúco s jednostranne v prospech žalobcu. Z jeho výsluchu totiž vyplýva, že nevie o žiadnych manželských problémoch žalobcu v roku 2008 (z dokazovania vyplynulo, že žalobca v tom čase s manželkou nežil a táto mala iného partnera, žila u rodičov a podala návrh na rozvod). Vo vzťahu k výsluchu svedka A.R. D. je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že tento nevedel časovo ani len približne uviesť, kedy bol žalobca trestne stíhaný a vo väzbe, napriek tomu dokázal tvrdiť, že v dôsledku trestného stíhania a väzby žalobcu došlo k ujme v jeho pracovnom živote. Táto skutočnosť výraznou mierou spochybňuje dôveryhodnosť svedka a jeho výsluchu.

Tvrdená trauma zo škody na majetku v princípe nemôže byť zohľadnená pri posudzovaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobca si totiž v nemalej sume uplatňuje i náhradu majetkovej škody, resp. všetkých škôd v majetkovej sfére, ktoré mu mali byť spôsobené v súvislosti s trestným stíhaním, väzbou a odsúdením. Za daného stavu majetková škoda nemôže byť i okolnosťou odôvodňujúcou priznanie a výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Čo sa týka ďalších tvrdených následkov trestného stíhania, vzatia do väzby a odsúdenia (opovrhovanie okolia, morálna ujma vo všetkých oblastiach života). Tieto nie sú žiadnym spôsobom preukázané, sú popísané len všeobecne a žalobca sa žiadnym spôsobom nedotýka príčin ich vzniku. Za daného stavu je možné označiť nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v celom rozsahu za nedôvodný. Vo vzťahu k tvrdenej medializácii trestného stíhania žalobca predložil fotokópiu článku zo dňa 2. 4. 2008, ktorý informuje o obvinení XX-A. R. G. U.. v prípade požiaru espressa v D.. Informácie o tomto trestnom konaní boli zjavne podané v súlade s § 6 TP, kde v plnej miere bola zachovaná prezumpcia neviny bez možnosti identifikácie obvineného. Z z preloženého článku je viac ako zrejmé, že na základe údajov v ňom uvedených nemohlo u širokej verejnosti dôjsť k identifikácii žalobcu ako obvineného zo zločinu poškodzovania cudzej veci.

V zmysle § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (§ 6 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, v zmysle ktorého celková suma odškodnenia nemôže presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy. Žalobca požadoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 200.000,- €, ktorá niekoľkonásobne prevyšuje aktuálnu maximálnu možnú sumu odškodnenia nemajetkovej ujmy (minimálna mzda v roku 2014 - 352,- €, 50-násobok sa rovná maximálnej sume odškodnenia na úrovni 17.600,- €). Náhrada nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške sa preto javí ako zjavne neprimeraný nárok. To predovšetkým s ohľadom na prvoradú satisfakčnú funkciu priznanej náhrady nemajetkovej ujmy. Cieľom priznania zadosťučinenia v peniazoch je zabezpečiť primerané

zmiernenie vzniknutej nemajetkovej ujmy. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu možno priznať aj citeľnú sumu, na druhej strane tá vo svojich dôsledkoch nemôže, pri jej porovnaní s "odškodneniami" zásahov do iných základných práv zaručených ústavou (napr. život, zdravie), takéto odškodnenia bagatelizovať. S ohľadom na uvedené ešte treba dodať, že maximálna výška náhrady podľa § 6 zák. č. 215/2006 Z. z. sa v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 215/2006 Z. z. poskytne v prípade, ak bola trestným činom spôsobená smrť. Pri porovnaní náhrady, ktorú žalobca požaduje v tomto prípade (200.000,€), je zrejmé, že táto nemôže byť primeraná. V zmysle vyššie uvedeného súd má za to, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti a okolnosti, ktoré by preukazovali, že v súvislosti s trestným stíhaním, väzbou alebo právoplatným odsúdením vznikla žalobcovi akákoľvek nemajetková ujma, resp. že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a že je nevyhnutné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalobca okrem náhrady škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch požadoval i úroky z omeškania, a to tak z majetkovej škody, ako i z uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Úroky z omeškania požadoval od 7. 5. 2013 do zaplatenia. Keďže súd žalobu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zamietol, nemohol žalobcovi priznať ani uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní. Žalovaná v konaní mala plný úspech, avšak náhradu trov konania si voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal si neuplatnila, nakoľko v súvislosti s vedením konania jej trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 O.s.p./.